

५८

स्यस्येति । अथ ।) तुतातभद्रमतं न्यायशास्त्रम्
उद्यनाचार्यमतं न्यायशास्त्रम् एतदुभय-
शास्त्रविज्ञा । एतदुभयमतं जानाति यः इवर्ये
चट्टिकादिति कारकात् कर्त्तरि अणिता
ग्राप्रव्ययेन निव्यज्ञः ॥

भद्रारः, चि, (भट्टतीति । भट् + क्रिप् । भट्
चासै तारचेति कर्मधारयः । एषोहरादिल्वात्
साधुः । यद्वा भद्रं स्वामिलं चक्षतीति ।
अथ ।) पूर्णः । इति चिकार्णशेषः ॥ (यथा,
राजतरङ्गिन्याम् । ३ । ८६७ ।

“नोनिक्षारभद्रारप्रश्लक्षकलसादयः ।
बहाय हृष्टदेवेन कारागारं प्रवेशिताः ॥”

भद्रारकः, पुं, (भद्रार । संचार्यां कन् ।) नावोत्तौ
राजा । इवमरः । १०।१२॥ देवः । तपोधरः ।
इति मेदिनी । के, २५० । पूर्णः, चि । इति
जटाधरः ॥ (यथा, राजतरङ्गिन्याम् । १०।२४० ।
“प्रविद्धेषु ततः कोपात् पुरं सुभधरादित्वा ।

भद्रारकः मठेदिहा भूयः पुत्रं संचार्ययत् ॥”
भद्रारकवारः, पुं, (भद्रार । संचार्यां कन् । भद्रार-
रकः ख्यातः । तस्य वारः ।) रविवारः । यथा,—
“सखे ! स्नायुनिर्भितपाशास्तद्य भद्रारक-
वारे कथमेतान् इन्द्रः स्त्रामि ॥” इति हितो-
पदिशे । परिच्छेदे वर्त्म प्रति जग्नकावाक्षम् ॥

भद्रिः, पुं, स्वनामस्तातरामकथाश्रयमहाकाव्यम् ।
ततु बलभीवास्तथौस्वामिस्तुभद्रमहाकाव्य-
महावेयाकरणेन कृतम् । इति जयमङ्गलकृता-
सद्गीका । एतत् कार्यं भर्तुहरिणा कृतमिति
भरतमस्त्रिनं लिखितम् ।

भद्रिनी, ख्यौ, (भद्रं स्वामिलमस्या अस्तीति ।
भद्र + इनिः + डीप् ।) नावोत्तौ अवाताभि-
विका राजपत्री । इवमरः । १ । ७ । १३ ॥
नास्त्रभार्या । इति मेदिनी । ने, ११ ॥

भद्र इक् श्रिवे । इति कविकल्पहमः ॥ (चुरा०-
पर०-अक०-सेट् । इदित् ।) श्रिवं कल्पाण-
क्रिया वेदव्यवे । प्रतारणी परिष्ठोष्यम् । इक्
भद्रयति प्रतारको सुम्बुधनदण्डीकारेण ।
इति दुर्गादासः ॥

भद्र इ उ वाचि । इति कविकल्पहमः ॥ (भा०-
आ०-संक०-सेट् ।) परिभाषया इति गोविन्द-
भद्रः । परिहास इति चतुर्भुजः । इ भद्रते उ
भद्रते विद्गीं लोकः । इति दुर्गादासः ॥

भद्रः, पुं, (भद्रितीति । इ इक् परिहासे परि-
भाषयो वा + अच् ।) वर्णसङ्करजातिविशेषः ।
स तु लेटान् तीव्रकन्यार्थां जातः । यथा,—
“लेटस्तीव्रकन्यार्थां जनयामास वस्त्रान् ।
माक्षं मलं मातरस्य भद्रं कोलच्च कन्द्रम् ॥”

इति व्रक्षावैर्वर्त्तं व्रक्षाखण्डे १० अथायः ॥
भद्रिलः, पुं, (भद्रितीति । भद्रि + सलिकल्पनि-
महिभिमध्यैति ।) उग्णा०-१ । ५५ । इति
इलच् ।) सेवकः । शूरः । इत्युग्णादिकोषः ॥
भग कृ ग्रन्थे । इति कविकल्पहमः ॥ (भा०-
पर०-दिक०-सेट् ।) कृ अवौभद्रतु अवभागतु

भगिलः

स चैह अक्षवाक्यम् । श्रीजयदेवकृतहरिसेवं
भगति परमरमणीयम् । इति दुर्गादासः ॥
भगितं, चि, (भग + क्तः ।) ग्रन्थितम् । कथितम् ।
यथा,—

“श्रीजयदेवभगितमिदमङ्गुतकेश्वरजीलिरहस्यम् ।”

इति गौतमोविन्दः ॥

भगितिः, ख्यौ, (भगते इति । भग + क्तिं ।)
वाक्यम् । इति भूरिप्रयोगः । चिकाङ्गशेषवच ॥
(यथा, राजतरङ्गिन्याम् । ४ । ५४ ।

“नियन्तिवा यद्विष्णितिस्तद्गुणोदीश्वादियम् ।

चतिप्रसङ्गभङ्गात्मद्विवितावामितुः पुनः ॥”

भगटाकी, ख्यौ, (भगते भगते वा । भट् भटौ
भगशब्दे वा + “पिनाकादवच् ।” उग्णा० ४ ।
१५ । इति आक । निप्रायते च । गौरादिल्वात्
डौष ।) वार्ताकी । इवमरः । २ । ४ । १४ ॥

हृष्टती । इति इलमाला । (उन्नाकम् । तवु-
पर्यायो यथा,—

“उन्नाकं ख्यौ तु वार्ताकुभगटाकी भाग्निट-
कापि च ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे ग्रथमे भागे ॥

भगटुकः, पुं, (भडतीति । भडि-उक्तव् ।)
झोनाकद्वचः । इति इलमाला । झन्नचित्
भग्नुकोटिपि पाठः ॥

भग्नः, पुं, (भगते इति । भडि-प्रतारणी + अच् ।)

अद्वीलभार्या । भाँड इति भाषा । इति
संक्षिप्तसारोजादिवित्तः ॥ तत्पर्यायः । चाटु-
पटुः २ । इति भूरिप्रयोगः ॥

भग्नकः, पुं, (भग + संचार्यां कन् ।) खञ्जन-
पर्यायी । इति जटाधरः ॥

भग्नन्, ख्यौ, (भडि + भावादौ ख्यट् ।) खलौ-
कारः । कवचम् । युहम् । इति मेदिनी ।
ने, १०० ॥

भग्नहासिनी, ख्यौ, (भग्नेन खलौकारेण इसति
या । इस + यिनिः । डीप् ।) गणिका । इति
प्रब्दरतावली ॥

भदिः, ख्यौ, (भडि + इन् ।) वीचिः । इति
हारावली ॥

भदिका, ख्यौ, भग्निठा । इति प्रब्दरतावली ॥

भदिरः, पुं, (भडिल + रलयोहैकम् ।) श्रिरैव-
द्वचः । यथा । भग्निलो भदिरो नेमीति भरत-
घृतवाचस्तिः ॥

भाङ्गकः, पुं, (भगते परिहसतीवेति भाषते
इवेति वा । भडि + “सलिकल्पनिमहिभडि-
भग्नीति ।” उग्णा० १ । ५५ । इति इलच् ।)
श्रिरैवद्वचः । इवमरः । २ । ४ । १३ ॥

(तत्पर्यायो यथा,—

“श्रिरैवो भग्निलो भग्नौ भग्नीरच्च कपीतनः ।

युक्तपूर्वः युक्ततरुद्दुपूर्वः युक्तप्रियः ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे ग्रथमे भागे ॥

भग्निलः, चि, (भडि+इलच् ।) शुभः । दूतः ।
इत्युग्णादिकोषः ॥ शिल्पी । इति संक्षिप्तसारो-
ग्रादिवित्तः ॥

भण्डौ, ख्यौ, (भण्डते इति । भडि-इन् ।) कटि-
कारादिति पच्चे डौप् ।) मङ्गिष्ठा । इवमरः ।
२ । ४ । ६१ ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—

“मङ्गिष्ठा विकासा जिङ्गी समझा कालमेषिका ।
मङ्गूकपण्णौ भग्नौरी भण्डौ घोजनवल्लपि ।

इवायन्युराणा काला इक्काङ्गी इत्यथिका ।
भण्डौरीतकी गङ्गौरी च मङ्गूषा वस्त्राजिनी ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
शिरीषद्वचः । इति राजनिर्वेषः ॥ (पर्यायो-
योऽस्या यथा,—

“श्रिरैवो भग्निलो भण्डौ भग्नौरच्च कपीतनः ।
युक्तपूर्वः युक्ततरुद्दुपूर्वः युक्तप्रियः ॥”

चित्तचित्तवता तत्पर्यायो यथा,—
“चित्तचित्तवता भण्डौ स्थान् चित्तवता चिपुटापि
च ।

स्वांशुभूतिः सरला निश्चोचा रेचनीति च ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

भण्डौरी, ख्यौ, (भण्डौरी चतौतीति तकलीति । तक +
चत् । गौरादिल्वात् डौष ।) मङ्गिष्ठा । इति
भावप्रकाशः ॥

भण्डौर, पुं, (भडि+बाहुलकात् इरन् ।)
समङ्गिलच्छुपः । तखुलीयप्रादः । (यथा,—

“तखुलीयो मेवनादः काष्ठेरक्षत्तखुलीयः ।”
भण्डौरस्तखुली बौजो विष्वज्ञात्यमारिषः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
शिरीषद्वचः । इति राजनिर्वेषः ॥ (वटद्वचः ।
यथा, रामायणे । ३ । ७५ । २४ ।

“मालतीकुञ्जगुल्मैच्च भण्डौरैर्निचुलैस्तथा ।
चार्योकैः सप्तपर्याच्च केतकैरतिसुक्तकैः ॥”

“भण्डौरो वटः ।” इति तटौकायां रामावृजः ।)
भण्डौरलिकिका, ख्यौ, (भण्डौर इव लतते इति ।
लतः सौंजो धातुः + अच् । स्वार्थं करु । टाप्
चत् इलम् ।) मङ्गिष्ठा । इति राजनिर्वेषः ॥

भण्डौरी, ख्यौ, (भण्डौर । गौरादिल्वात् डौष ।)
मङ्गिष्ठा । इवमरः ॥

भण्डौरः, पुं, (भण्डौरैरेकलम् ।) मङ्गिष्ठा ।
इति ग्रन्थद्रवालयी ॥

भग्नः, पुं, (भडि + जक् ।) मत्स्यविशेषः ।
भाङ्गुर इति भाषा । अस्य गुणाः । मधुरवत्म् ।
भौतिलम् । दृष्टिलम् । श्वेष्वकरलम् । गुरुलम् ।
विद्युतिलम् । इत्यपित्तद्वलच्च । इति भाव-
प्रकाशः । श्वोनाकट्टचः । इति इलमाला ॥

भद इक् श्रुमे । इति कविकल्पहमः ॥ (चुरा०-
पर०-अक०-सेट् ।) इक् भव्यति शुभं कल्पाण-
क्रिया । इति दुर्गादासः ॥

भद इ उ चैर्वं । श्रीते इवेति वैरोदिकलम् ॥
(भा०-आ०-अक०-सेट्-इदित् ।) इ भव्यते ।
उ भन्दते परिष्ठितः सदा । इति दुर्गादासः ॥

भद्र इ उ चैर्वं । श्रीते इवेति वैरोदिकलम् ॥
(भा०-आ०-अक०-सेट्-इदित् ।) इ भव्यते ।
उ भन्दते परिष्ठितः सदा । इति दुर्गादासः ॥

भद्र इ उ चैर्वं । श्रीते इवेति वैरोदिकलम् ॥
(भा०-आ०-अक०-सेट्-इदित् ।) इ भव्यते ।
उ भन्दते परिष्ठितः सदा । इति दुर्गादासः ॥

भद्र इ उ चैर्वं । श्रीते इवेति वैरोदिकलम् ॥
(भा०-आ०-अक०-सेट्-इदित् ।) इ भव्यते ।
उ भन्दते परिष्ठितः सदा । इति दुर्गादासः ॥

भद्र इ उ चैर्वं । श्रीते इवेति वैरोदिकलम् ॥
(भा०-आ०-अक०-सेट्-इदित् ।) इ भव्यते ।
उ भन्दते परिष्ठितः सदा । इति दुर्गादासः ॥